Mondelinge vraag Vlaams Belang-fractie, gemeenteraad Wevelgem

Legislatuur 2024-2030, werkjaar 2026-2027, Nr. 2

Indiener: Dennis Bels

Lokale aanpak van het toenemend lachgasgebruik

De voorbije jaren stelden steden en gemeenten in Vlaanderen een duidelijke en zorgwekkende toename vast van het recreatief gebruik van lachgas. Uit cijfers blijkt dat Vlaamse gemeenten in 2025 maar liefst 35% meer lachgasflessen en -cilinders aantroffen op recyclageparken en in het openbaar domein dan het jaar voordien. Dit fenomeen gaat gepaard met ernstige (neven)effecten, zoals gezondheidsrisico's - vooral bij jongeren - sluikstort en overlast in het openbaar domein.

Uit mijn recente schriftelijke vraag blijkt dat ook Wevelgem meer en meer met de problematiek wordt geconfronteerd. Zo steeg het aantal meldingen bij de gemeente over zwerfvuil en sluikstort van lachgasflessen en -patronen van 5 in gans 2023 naar al 16 in de eerste helft van 2026. Ook de politiecijfers tonen dat er dit jaar al verschillende PV's en een interventie in verband met oneigenlijk lachgasgebruik werden geregistreerd.

Hoewel het gemeentebestuur formeel geen lachgas-hotspots kent, worden door de dienst Openbaar Groen en Netheid wel drie locaties genoemd waar regelmatig lachgaspatronen en -flessen worden aangetroffen. Het gaat dan in concreto over:

- De struiken Kloosterstraat ter hoogte van de assistentiewoningen Ter Meersch,
- Aan de Poststraat, het pad naast begrafenisondernemer Serrus naar het speelplein Meiweg,
- Het wandelpad aan de Bissegemstraat naar de sporthal.

Ook de lokale politie signaleert verschillende feiten in de omgeving van de N8.

Tegelijk blijkt uit het antwoord dat de gemeente momenteel geen afzonderlijke gegevens bijhoudt over de personeelsinzet voor het opruimen van lachgascilinders en dat bij de ophaling voorlopig geen bijkomende veiligheidsmaatregelen worden toegepast. De interne preventieadviseur onderzoekt wel of bijkomende voorzorgsmaatregelen aangewezen zijn.

Lokale besturen spelen een cruciale rol in zowel handhaving als preventie. Een duidelijke registratie van incidenten is daarbij essentieel. Maar ik denk in deze ook aan laagdrempelige meldingsmogelijkheden voor burgers en gerichte communicatie- en sensibiliseringsacties, in het bijzonder naar jongeren toe.

1. Welke concrete maatregelen neemt het lokaal bestuur momenteel inzake de handhaving van het verbod op oneigenlijk recreatief gebruik van lachgas? Wordt daarbij specifiek gefocust op jongeren en jongvolwassenen?
2. Worden de locaties waar regelmatig lachgascilinders worden aangetroffen of waar zich volgens de politie feiten voordoen, actief opgevolgd? Wordt daarbij bv. extra toezicht, gerichte communicatie of andere preventieve actie voorzien?
3. Op welke manier wordt ingezet op preventie en sensibilisering, onder meer via scholen, jeugdwerk, sportclubs, … zowel rond de acute gezondheidsrisico's van lachgasgebruik als rond het correct inzamelen en het verbod op het sluikstorten van lachgascilinders?
4. Welke stappen worden ondertussen gezet naar aanleiding van het veiligheidsrisico voor de gemeentelijke medewerkers die lachgascilinders ophalen? Wat is daar de stand van zaken rond het genoemde advies van de interne preventieadviseur?